

حاسه‌ی بهمن شاهنامه

(ادامه‌ی روایت داراب‌نامه، مجلد چهارم)

براساس نسخه‌ی کتابخانه‌ی وین اتریش

متسبب به محمد بیغمی

تصحیح و تحقیق

سلاد جعفریور و جنین اساعیلی

به نام خدا

ناشر برگزیده
هفدهمین، بیستمین، بیست و دومین،
بیست و سومین و بیست و چهارمین
نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران

حمسه بهمن شاهنامه

(ادامه‌ی روایت داراب‌نامه؛ مجلد چهارم)

براساس نسخه‌ی کتابخانه‌ی وین اتریش

منسوب به محمد بیغمی

تصحیح و تحقیق
میلاد جعفرپور و حسین اسماعیلی

حمسه‌ی بهمن شاهنامه

(ادامه‌ی روایت داراب‌نامه؛ مجلد چهارم)

براساس نسخه‌ی کتابخانه‌ی وین اتریش

منسوب به محمد بیغمی

تصحیح و تحقیق: میلاد جعفری‌پور و حسین اسماعیلی

چاپ نخست: ۱۳۹۷

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

حروفچینی و آماده‌سازی: انتشارات علمی و فرهنگی

لیتوگرافی، چاپ و صحافی: شرکت چاپ و نشر علمی و فرهنگی کتبیه
حق چاپ محفوظ است.

انتشارات علمی و فرهنگی

اداره مرکزی و مرکز پخش

خیابان نلسون ماندلا (افریقا)، چهارراه حقانی (جهان کودک)، کوچه کمان،

پلاک ۲۵؛ کد پستی: ۱۵۱۸۷۳۶۳۱۳؛ صندوق پستی: ۹۶۴۷

تلفن: ۸۸۷۷۴۵۷۲؛ فکس: ۸۸۷۷۴۵۶۹-۷۰

تلفن مرکز پخش: ۸۸۶۶۷۵۷۲-۲۹؛ تلفکس: ۸۸۶۶۷۵۴۴-۴۵

www.elmifarhangi.ir

www.ketabgostarco.com

info@elmifarhangi.ir

info@ketabgostarco.com

هرشناخت: بیغمی، محمدبن احمد، فرن ۹۹.

عنوان و نام پدیدآور: حمسه‌ی بهمن شاهنامه (ادامه‌ی روایت داراب‌نامه؛ مجلد چهارم) براساس نسخه‌ی کتابخانه‌ی وین اتریش / منسوب به محمد بیغمی؛ تصحیح و تحقیق میلاد جعفری‌پور، حسین اسماعیلی.

عنوان فواردادی: داراب‌نامه. برگردانه.

مشخصات نشر: تهران: شرکت انتشارات علمی و فرهنگی، ۱۳۹۵.

و ضمیمه فهرست‌نویسی: فیبا

مشخصات ظاهری: چهارده، ۴۸۸ ص: مصور (پخش رنگی).

شابک: دوره: ۹۷۸-۶۰-۰-۲۳۶-۳۲۸۰-۰-۹۷۸-۶۰-۰-۲۳۶-۳۱۹-۸

موضوع: نثر فارسی — قرن ۹. ق.

Persian Prose Literature -- 15th Century

موضوع: داستان‌های فارسی — قرن ۹. ق.

Persian Fiction -- 15th Century

موضوع: داستان‌های حمسه فارسی

Epic Stories, Persian*

موضوع: ایران — تاریخ — دوران اساطیری و افسانه‌ای — کیاپیان — داستان

Iran -- History, Mythological and Legendary -- Fiction

شناسه افزوده: جعفری‌پور، میلاد، ۱۳۶۷ - ، مصحح

شناسه افزوده: اسماعیلی، حسین، ۱۳۳۳ - ، مصحح

Elmi - Farhangi Publishing Co.

ردیبدنده کنگره: الف ۱۳۹۵ / ۲۰۱ ۱۳۹۵/۰۸۸

ردیبدنده دیویس: ۸۷۳/۸۷۳

شعار کتابخانس ملی: ۴۰۵۶۶۲۲

ای یاد تو مونس روانم
جزنام تو نیست برزبانم

کنون یاد یارانی را زنده می‌کنیم که سرمایه‌ی دانش و عمری تلاش را
سخاوتمندانه نثار سرزمین شان کردند

استادان

دکتر پرویز ناتل خانلری

دکتر محمد جعفر محجوب

دکتر ذبیح‌الله صفا

و

استاد ایرج افشار را

سپاسگزاری

در این ساعات، روزگاری است که توفيق آشنايی با ادب دانانی دانشور را داشته و سعادت حصول معرفت و نظرات علمی ايشان را با خود همراه دیده‌ام. همواره بر خود خواهم دانست که از استاد دانشور و جوانمرد روزگارم، جناب آقای دکتر حسین اسماعيلي، به واسطه‌ی گفتارهای علمي، روشنمند وجهت‌ساز ايشان سپاسگزار و منتدار باشم؛ örfe آنکه در راه عرضه‌ی طبعي آبرومند از بهمن شاهنامه، شاگرد نوازي فرمودند و نسخه‌ی روایت را از کتابخانه‌ی وین اتریش تهیه نمودند و در پیمودن راه ناهموار انجام اين تصحیح، ياري وفاق، راهنمایي يگانه و مشوقی هم آواز بودند. حُسن نظر و ياري جناب آقای دکتر محمد جعفری قنواتي، استاد محترم مرکز دايرة المعارف بزرگ اسلامي، رالرج مى نهم که در استفاده از کتابخانه‌ی آن مرکز، تصدیع گاه و بي گاهم رامراجعات كردند. در فرجم، از تلاش و پیگیری‌های بي دریغ مدیر دانشور و ادب پرور انتشارات علمي و فرهنگی، جناب آقای دکتر مسعود کوثری، و همکاران محترم ايشان در بخش‌های ویراستاري، صفحه‌آرایي و تولید و همچنین از دوست شفیق خود، جناب آقای دکترو روح الله خادمي، کمال امتنان و سپاسگزاری را دارم که در انتشار اين اثر به صورتى شايسته و آراسته، سهمي بسزا و ستودني داشتند. تا حشر فذالك بقاشان.

میلاد جعفرپور

فرخ دیار کرج / مهر ۱۳۹۴

فهرست مطالب

فصل اول: متن شناسی	.....
بیان موضوع	.....
چند نسخه با عنوان قصه‌ی فیروزشاه	.....
نسخ کوتاه یا متوسط	.....
نسخ مفصل	.....
ترجمه‌های داراب‌نامه	.....
ترجمه‌ی عربی	.....
ترجمه‌ی انگلیسی	.....
ترجمه‌ی ترکی	.....
متترجم روایت ترکی داراب‌نامه	.....
مشخصات نسخه‌ی بهمن‌شاه‌نامه	.....
چکیده‌ی داراب‌نامه	.....
بخش فیروزشاه‌نامه (مجلد اول و دوم)	.....
افتادگی‌های میان دو بخش	.....
رویدادهای کوه قاف	.....
رویدادهای روم و قسطنطینیه	.....
رویدادهای ختا و ختن	.....
رویدادهای چین و ماچین	.....

۲۵	بخش فیروزشاهنامه و بهمن شاهنامه (مجلد سیوم)
۲۹	بخش بهمن شاهنامه (مجلد چهارم)
۳۵	پیشینه‌ی تحقیق در داراب‌نامه و فیروزشاهنامه
۳۶	مقالات
۳۸	پایان‌نامه‌ها
۴۱	کتاب‌ها
۴۳	دانشنامه‌ها
۴۵	فصل دوم: شناخت نامه‌ی راوی و یافته‌ها
۴۵	ابوطاهر طرسوسی
۴۷	روايات ابوطاهر طرسوسی
۴۷	منابع ایران باستان
۴۸	داراب‌نامه
۵۰	تاریخ اسکندری
۵۳	قهرمان‌نامه
۵۳	عيارنامه
۵۴	قرآن جبshi
۵۴	تاریخ ایران اسلامی
۵۵	ابومسلم‌نامه
۵۷	مسیب‌نامه
۵۸	جنگ‌نامه‌ی محمد حنفیه
۵۹	تواریخ‌نامه
۶۰	جنگ‌نامه‌ی امام زین‌العلابدین(ع) یا محمد حنفیه
۶۰	مقتل حسینی
۶۲	یافته‌های بهمن شاهنامه
۶۲	نسبت برادری فیروزشاه، دارا و اسکندر
۶۴	فسرگی و افتادگی داراب‌نامه‌ی طرسوسی و صحت انتساب عنوان
۶۶	داراب‌نامه برترجمه‌ی بیغمی
۷۴	بیغمی، مترجم حماسه‌ی داراب‌نامه

فهرست مطالب / سیزده

شباخت بخش‌هایی از دارابنامه و قران جبشی و احتمال انتساب این
روایت به طرسوسی ۷۶

فصل سوم: متن روایت ۸۳

۴۴۵	کتابنامه
۴۵۵	فهارس
۴۵۷	وازگان
۴۶۱	اشخاص
۴۶۷	نام‌جای‌ها
۴۶۹	امثال و کنایات
۴۷۱	کشف المصاریع
۴۷۹	مجموعه تصاویر

فصل اول: متن‌شناسی

بیان موضوع

پس از گذشت روزگاری چند از انتشار روایت شکوهمند سمک عیار و داراب نامه‌ها به همراه ابو مسلم نامه، حاتم نامه، اسکندر نامه، حمزه نامه، امیر اسلام، حسین کرد شبستری^۱ و انتشار قرآن حبسی، مسیب نامه^۲ و زمجی نامه^۳ در آینده‌ای نزدیک، به ثمر نشستن سرماهی‌ای عظیم از یک جریان ادبی مهم را در تاریخ ادبیات فارسی ناظریم که با وجود همه‌ی تندبادها و کترفتاری‌های زمان، پیوند ذهنی و عاطفی عمیق ایرانیان نسبت به فرهنگ و ادب دیرینه سال خود تا سال‌ها مایه و ضمان حفظ این شاهکارها از غریال ملالت روزگار بوده است.

هر چند تلاش مصححان در مسیر ناهموار تحقیق بر میراث کهن

---

۱. ذیل این قبیل روایت‌های داستانی مصحح، می‌توان از برخی متون دیگر، نظری مختار نامه، رستم نامه، قهرمان نامه، شیرویه نامدار و... نیزنام برد که به صورت غیر علمی و نامطلوب تصحیح شده‌اند.

۲. تصحیح روایت‌های قرآن حبسی و مسیب نامه موضوع بخشی از رساله‌ی دکتری میلاد جعفریور است که از این میان، قرآن حبسی منتشر شده و کار تصحیح حمامه‌ی دینی مسیب نامه نیز به پایان رسیده است.

۳. زمجی نامه، دنباله‌ی منطقی روایت ابو مسلم نامه‌ی ابو طاهر طرسوی است که تصحیح آن به همت استاد حسین اسماعیلی انجام پذیرفته است.

روایت‌های داستانی وضعیت نسبتاً مطلوبی داشته، راست آن است که پژوهش در این زمینه، از بُعد نظری پیشرفت قابل ملاحظه‌ای نکرده و اگر دقیق تر بنگریم، شاید یک گفتار مستقل و تحلیلی نیز در زمینه‌ی شناخت این روایت‌ها منتشر نشده باشد. عمق کم توجهی نسبت به این جریان ادبی را در دانشگاه‌های نیز می‌توان به وضوح مشاهده کرد. وقتی از میان ۱۸۰ واحد درسی دوره‌های کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکتری رشته‌ی زبان و ادبیات فارسی، واحدی برای تدریس روایت‌های داستانی اختصاص پیدا نکند، طبیعی است که وضعیت فعلی همچنان ادامه پیدا خواهد کرد.

در گنج خوب این شرایط منفعل هم، عرضه‌ی این مجموعه‌ی ارزشمند از روایت‌های داستانی، فتح باب خوب و مؤثری برای محققان بوده است؛ زیرا از سویی، توجه به ماهیت زبانی و محتوایی روایت‌های داستانی فارسی، رفته‌رفته تلقی و انگاشت عامیانه بودن این متون را متزلزل کرده است^۱ و از جانب دیگر، گذشت زمان، همراه با افزونی شمار روایاتی که از این جریان منتشر می‌شوند، مخاطبان را نسبت به مسئله‌ی مهم مبهم بودن نوع ادبی این روایات متوجه ساخته و این حالت به نوبه‌ی خود، جریان تحقیق در روایت‌های داستانی را خواه ناخواه بهبود بخشیده و نویدبخش فردایی پُر فروغ خواهد بود؛ تا باد چنین بادا.

روایتی که پس از این گفتار، با عنوان «بهمن‌شاه نامه» حضور ادب دوستان ارجمند عرضه خواهد شد، بخش سوم و مجلد چهارم از دارای نامه‌ای است که نخست بار، در دو جلد و به سعی جاودان مرحوم استاد ذی‌یح الله صفا و بخش دوم آن با عنوان «فیروزشانه نامه» به پایمردی مرحوم استاد ایرج افشار و آقای مهران افشاری منتشر شده است.

۱. برای نخستین بار استاد جلال خالقی مطلق در پژوهشی روایت‌های روایت‌های مورد نظر ما را، تحت عنوان «حماسه‌های گفتاری - بدیهی منشور» معرفی کرده‌اند (→ خالقی مطلق، ۱۳۸۶: ۱۴۴، ۱۶۰، ۱۸۷، ۱۹۳). همزمان در گفت و گویی، استاد حسین اسماعیلی از دلایل عامیانه نبودن این متون سخن گفته‌اند (→ اسماعیلی، ۱۳۸۶: ۵۲-۴۰). پس از ایشان استاد محمود امیدسالار در دانشنامه‌ی جهان اسلام، ضمن تأکید بر لزوم ارائه‌ی تعریفی جامع از نوع ادبی حماسه در ایران، روایت‌های مورد بحث را حماسه دانسته‌اند (امیدسالار، ۱۳۸۹: ۹۲/۱۴).

بنابر دلایلی که ضمن این گفتار مطرح خواهد شد، «داراب‌نامه» در واقع عنوانی صحیح برای کوده‌ای عظیم از اخبار و روایات خاندان پادشاهی داراب می‌تواند بود که احتمالاً بخش اعظم، ولی خلاصه شده‌ی آن تحت عنوان داراب‌نامه‌ی طرسوسی به جا مانده و حدس زده می‌شود که بخش‌های متروک دیگر نیز با عنوان داراب‌نامه، فیروزشاه‌نامه و بهمن‌شاه‌نامه توسط محمد بیغمی، ولی از روی روایت‌های عربی گردآوری، ترجمه و تدوین شده و به دست مخاطبان رسیده و با قیاس شواهد به دست آمده در آثار طرسوسی و داراب‌نامه‌ی ترجمان بیغمی، راوی حقیقی روایت ترجمه شده‌ی بیغمی، به احتمال کسی جزا بوطاهر طرسوسی نخواهد بود. شوربختانه دنباله‌ی روایت طولانی داراب‌نامه، در بخش بهمن‌شاه‌نامه نیز همچنان ناتمام بر جای مانده و بایسته است که در پی بخش یا بخش‌های پایانی این روایت متین بود.

مطلوبی که در این زمینه به اشتباه و شاید به جهت غلبه‌ی نگاه تاریخی به روایتی داستانی، مشهور و شایع شده و لازم است پیش از ورود به بحث اصلی ذکر شود، همسان‌انگاری داراب کهیں یا دارا با فیروزشاه است. هرچند آفای افساری بدین سهو اشاره‌ای نموده‌اند، ولی در بخش‌های بعدی، بیشتر به دلایل نادرستی آن پرداخته خواهد شد:

«داراب‌نامه‌ی بیغمی سرگذشت فرزند داراست^۱، یعنی همان شاهزاده‌ای که در داراب‌نامه‌ی طرسوسی، داراب کهیں و در این کتاب، فیروزشاه نامیده شده است. به عقیده‌ی نگارنده، مؤلف این کتاب از داراب‌نامه‌ی طرسوسی مطلع بوده و احتمالاً این داستان را به صورت روایتی از داستان نخستین ساخته است» (امید‌سالار، ۱۳۸۸/۳: ۱۱۸؛ همو، ۱۳۹۰: ۶۶۹/۱۶؛ بیغمی، ۱۳۸۱/۱: هفت؛ محجوب، ۱۳۸۷: ۶۸۶).

۱. احتمالاً سهو چاپی است، اگرنه که بر اساس روایت، فیروزشاه، فرزند داراب است و نه دارا؛ دارا برادر فیروزشاه است؛ هرچند که در تواریخ، تسامح در ذکر دارا و داراب وجود دارد. این مورد یکی از مصدقه‌هایی است که در پژوهش‌ها مشاهده خواهد شد. در توصیف یک روایت داستانی، بهتر است محقق برای مخاطب مشخص کند که آیا از دید تاریخی، شخصیت‌های داستان را معرفی می‌کند یا بر اساس متن روایت!

«محجوب نیز در مقاله‌ی خود پاره‌ای از مطالب مجلد نخست داراب‌نامه‌ی بیغمی را نقل کرده و برآسas اشتباه دکتر صفا، او نیز پنداشته است که فیروزشاه در این کتاب، جایگزین دارای دارایان یا همان داراب دوم شده است. در صورتی که متن حاضرنشان می‌دهد که فیروزشاه برادر داراب دوم است» (بیغمی، ۱۳۸۸: ۲۲).

چند نسخه با عنوان قصه‌ی فیروزشاه نسخ کوتاه یا متوسط

مرحوم استاد محمد جعفر محجوب در پایان گفتاری با عنوان «داراب‌نامه» نکته‌ای در اشاره به چند نسخه از فیروزشاه‌نامه بیان داشته‌اند: «در فهرست نسخه‌های خطی کتابخانه‌ی ملی پاریس از چند نسخه‌ی خطی کتابی به نام قصه‌ی فیروزشاه یاد شده است. بنده را در هنگام تسوید این اوراق، کتاب در دسترس نبود و نتوانست به حقیقت بداند که آن کتاب را با داراب‌نامه نزدیکی و پیوندی هست یانه» (محجوب، ۱۳۸۷: ۲۰۰). با مراجعه به فهارس نسخ فارسی بلوشه، تنها در جلد چهارم، یک نسخه‌ی فارسی و نه چند نسخه، با عنوان قصه‌ی فیروزشاه به شماره‌ی (supplement 1520) در ۳۹ برگ به دست آمد و پس از مطالعه‌ی نسخه، توسط استاد اسماعیلی مشخص شد که این روایت، داستانی است کوتاه که مضمون آن به صورت فشرده و متفاوت در داستان‌های محلی نیز آمده و طرح روایت به شرح احوال سه برادر و شایستگی و کاردانی برادر کهین، فیروزشاه، می‌پردازد و احتمالاً الگوی آن از داستان فریدون فرخ و شایستگی ایرج در میان سه فرزند او گرفته شده است. به این ترتیب، همچنان که دکتر محجوب حدس زده بود، این روایت تنها تشابه عنوانی با فیروزشاه‌نامه دارد. اشاره‌ی کوتاهی هم که کلوزن از این روایت به دست داده، این مطلب را تأیید می‌کند (— کلوزن، ۲۰۱۳: ۵۷۱؛ ولی قید «چند نسخه بودن» فیروزشاه‌نامه هنوز مبهم باقی مانده است. در ادامه‌ی بررسی‌ها، اطلاعاتی از وجود چند نسخه‌ی کم برگ دیگر، تحت عنوان

1. *Histoire de Firouz Shah* (Blochet, 1934: 4/62-63).

مشابه قصه‌ی فیروزشاه به دست آمد؛ ولی بنا بر دلایل صامت و ناطق، دسترسی به برخی از آن‌ها میسر نشد.

در فهرست نسخ خطی کتابخانه‌ی بادلیان، مجموعه‌ای تحت عنوان کتاب داستان^۱ به شماره‌ی (۴۵۹) مورخ ۹۷۲ ق ثبت شده که متشکل از چهار داستان است. عنوان روایت دوم این مجموعه «داستان فیروزشاه» ذکر شده و در میان برگ‌های [۸۹ ب تا ۶۹] کتابت شده است. با مطالعه‌ی سطرهای ابتدایی این روایت متوجه شدیم که به چیزی جز یک تشابه عنوانی دست نیافتنیم:

اول بنام آن که بکس نیست مشترک. آن خالق خلائق و آن ملک ملک... در هم کشیده شقة ایوان نه فلک. شهسواران میدان نکته پروری و صدرنشینان مجلس سخن وری و مشاطه گان حجله سخن و زیورآرایان اخبارنو و کهن نقاب از روی شاهد معنی چنین برداشته‌اند که در زمان ملک اشرف که بر سر تیمور رفته بود در هندوستان پادشاهی بود که او را فیروزشاه گفته‌ند.

در جلد دوم فهرست ایوانف از نسخ جامعه‌ی آسیایی بنگال، نسخه‌ای با عنوان قصه‌ی فیروزشاه^۲ به شماره‌ی (۳۱۲) مورخ ۱۲۰۷ ق در ۳۴ برگ آمده است. شرح آن چنین است: «داستان اعمال حیرت آور پسر پادشاه بدخشان فیروزشاه است که به علی نوروزخان نسبت داده شده است». تعداد برگ‌ها دوبرابر روایت پیشین است، ولی اینجا فیروز، شاهزاده‌ی بدخشان است و نه شاه هندوستان.

در فهرست نسخ خطی کتابخانه‌ی آسیایی بنگال، روایتی یک جلدی به زبان فارسی با عنوان قصه‌ی فیروزشاه^۳ به شماره‌ی (۱۳۴) نگهداری می‌شود. خط آن نستعلیق و تاریخ کتابت آن ۱۲۰۷ ق ذکر شده و مطابق توضیحات فهرست‌نویس روایت افتادگی ندارد. با توجه به اینکه تاریخ کتابت فیروزشاه‌نامه‌ی تصحیح استاد افشار ۱۲۰۱ ق است، این مجلد نیز با اختلاف شش ساله‌ی کتابت آن، احتمال دارد ادامه‌ی منطقی

1. *Kitab-i-Dastan* (Sachau & Ethe, 1889: 1/431).

2. *Qissa-i Fairuz Šāh* (Ivanow, 1928: 2/80).

3. *Qissak-i-Firuz shah* (Ashraf Ali, 1890: 45).

فیروزشاه نامه باشد؛ اما بررسی بیشتر نسخه‌ی مذکور، به فرصتی دیگر موكول شد.^۱

در مجموعه‌ی نسخ خطی انجمن پادشاهی آسیایی لندن، نسخه‌ای قرن سیزدهمی به زبان فارسی با عنوان قصه‌ی فیروزشاه به شماره‌ی Or. 5075 نگهداری می‌شود (دانش پژوه و افسار، ۱۳۴۴: ۶۷۰/۴).

نسخه‌ای ۸۳ برگی با عنوان قصه‌ی فیروزشاه^۲ به شماره‌ی Vollers 0962-01 در مجموعه‌ی نسخ اسلامی کتابخانه‌ی دانشگاه لاپیزیک آلمان نگهداری می‌شود. ابعاد نسخه ($15,5 \times 22 \times 2,5$ سم) و ابعاد فضای متن ($9,1 \times 17,5$ سم) است. هر صفحه‌ی نسخه سیزده سطردارد. فهرست‌نویس وضعیت نسخه را کامل اعلام کرده است. پس از تهیه‌ی تصاویر این نسخه نیز دریافتیم که همچون دیگر رساله‌های کوتاه فیروزشاه نامه، داستانی در بیان لیاقت‌ها و رشادت‌های شاهزاده‌ای هندوست.

در فهرست دست‌نوشته‌های کتابخانه‌ی کمبریج، نسخه‌ای یک جلدی با عنوان قصه‌ی فیروزشاه^۳ به شماره‌ی (Or. 1071) در دست است و فهرست‌نویس آن را حماسه‌ای فارسی ارزیابی کرده است. این نسخه ۵۵ برگی به خط نستعلیق خوش‌خوانی و بنا بر گزارش آبری، تاریخ استنساخ آن متأخر است و به پس از قرن دوازدهم بازمی‌گردد. نسخه‌ی مذکور از طرف والتر سیبلد ادیه^۴ به کتابخانه اهدا شده است. احتمال دارد که این نسخه، بخش نویافنه‌ی دیگری از فیروزشاه نامه باشد.

در مجموعه‌ی جان رینولدز کتابخانه‌ی دانشگاه منچستر، نسخه‌ی فارسی بدون تاریخی با عنوان حکایت فیروزشاه^۵ به شماره‌ی (Ms 64) نگهداری می‌شود.

۱. در فرجام و با پیگیری‌های بسیار مشخص شد که این کتابخانه به دلیل فقر امکانات اولیه، عاجز از تهیه‌ی تصاویر نسخه است و حتی معلوم هم نشد که نسخه‌ی مذکور ما در کتابخانه موجود است یا خیر. سوراخ‌تنه در یک جریان مدام و پنهان انتقالی، بسیاری از نسخ فارسی این مرکز از مدت‌های قبل تا امروز ناپدید شده‌اند.

2. *Qissa-i Fairuz Šāh*

3. *Qissah-i Firūz Shāh* (Arberry, 2013: 13).

4. Walter Sibbald Adie

5. *Hikāyat-i Firūzshāh*

نسخه‌ای ۴۴ برگی هم با عنوان «قصه‌ی فیروزشاه^۱» به شماره‌ی (Or. 5075) در ابعاد (۳۰,۸ × ۲۱,۳ سم) در مجموعه‌ی سنت پانکراس کتابخانه‌ی بریتانیا نگهداری می‌شود و فهرست‌نویس اطلاع دیگری از آن ذکر نکرده است.

نسخ مفصل

پس از بررسی‌های بسیاری که تا حد توان در میان اوراق فهارس نسخ و اشارات پراکنده به عمل آوردیم، تنها سه نسخه‌ی فارسی مفصل از روایت ترجمان بیغمی مشاهده شد و تا امروز به عنایت الهی، تصاویر اوراق هر سه نسخه نیز به دست آمده و کار تصحیح آن به انجام رسیده است. امید که فرصت عرضه و انتشار آن فراهم آید.

در کتابخانه‌ی ایاصوفیه‌ی استانبول، نسخه‌ای فارسی با عنوان تاریخ فیروزشاهی^۲ به شماره‌ی (۳۰۵۵) در ۶۰۲ برگ نگهداری می‌شود. تعدادی از برگ‌های این نسخه که افتادگی هم دارد، در ترتیب درهم ریختگی دارند. توضیحات مندرج در کاتالوگ حاکی از آن است که این نسخه، جلد دوم داراب‌نامه‌ی بیغمی است که به ده‌ها مجلس تقسیم می‌شود. بخشی از این روایت با عنوان «آغاز دفترششم از داراب‌نامه» به ترکی ترجمه‌ی ۳۵۴ برگی بوده که در سال ۹۴۵ ق کتابت شده است و به شماره‌ی (۲۵۴) در کتابخانه‌ی چلبی عبدالله نگهداری می‌شود. شاید نسخه‌ی ترکی داراب‌نامه‌ی کتابخانه‌ی پاریس به شماره‌ی supplement 140 ارتباطی با این مورد داشته باشد؛ چون تعداد اوراق و تاریخ کتابت هر دو نسخه مشابه است.

نسخه‌ای ۲۳۰ برگی با مشخصات فیروزنامه^۳ به شماره‌ی (۱۰۸) در فهرست نسخ کتابخانه‌ی نوساری هند ضبط شده که توسط فردی به نام شیخ حاجی محمد روایت شده که همان «بیغمی» شناخته شده است.

1. *Qissah-i Firuz Shāh*

2. *Tārīkh-i firuz shāhī* (Tauer, 1932: 2/3055).

3. *Firuz Nameh* (Dhābhara, 1923: 108).

در شرح آن آمده: «داستان فیروز، پسر داراب، پسر بهمن، پسر اسفندیار، پسر گشتاسب، پسر لهراسب از شیخ حاجی محمد».

در فهرست دست‌نوشته‌های فارسی مؤسسهٔ خاورشناسی فرهنگستان علوم روسیه، نسخه‌ای با عنوان داستان فیروزشاه بن ملک داراب به شماره‌ی (C-122) وجود دارد و تعداد اوراق آن ۱۵۰ برگ است. (آکیموشکین، ۱۳۷۵: ۱۳۱).

ترجمه‌های داراب‌نامه ترجمه‌ی عربی

تحریری عربی از روایت فیروزشاهنامه در چهار مجلد به قلم نخله قلفاط^۱ با عنوان قصه‌ی فیروزشاه^۲ (۱۸۸۵) منتشر شده؛ ولی این روایت، تغییرات بیش و کمی از جهت محتوا و حتی صورت اسمی پیدا کرده و با وجود آنکه روایت عربی از روی یک منبع شفاهی یا گفتاری فارسی ترجمه‌ی اما تدوین شده، برخلاف روایت فارسی، ناتمام نمانده و کامل است؛ اما در قیاس با روایت فارسی، حجم قابل توجهی ندارد. در این تحریر، خط سیر حوادث به ممالک افریقایی حبشه و سودان هم می‌رسد و فرجام کار فیروزشاه با آنچه که در بهمن‌شاهنامه خواهیم خواند، از جره تا مجره تفاوت دارد.

ترجمه‌ی انگلیسی

چهل سال پیش از این، ویلیام هاناوی ترجمه‌ای انگلیسی (۱۹۷۴) بر اساس داراب‌نامه‌ی بیغمی مصحح صفا به دست می‌دهد که تا امروز محل رجوع بسیاری از مستشرقان بوده. به عنوان مثال، کومیکو یاماگوتو در پژوهش خود از همین ترجمه استفاده کرده است (— یاماگوتو، ۲۰۰۶: ۲۲، ۴۲، ۱۱۳).

1. Nakhlah Qalfat

2. نشانی دسترسی الکترونیک به کتاب:
<http://menadoc.bibliothek.uni-halle.de/ssg/content/pageview/110493>

ترجمه‌ی ترکی

بنا بر اشاره‌ی کشف‌الظنون و تأیید صفا در مؤخره‌ی داراب‌نامه، صالح بن جلال ترجمه‌ای ترکی از این روایت را با عنوان قصه‌ی فیروزشاه برای سلطان سلیم خان ترتیب داده است (— صفا، ۱۳۸۱/۲: ۷۶۹).

در کتابخانه‌ی ملی پاریس، نسخه‌ای ترکی با عنوان داراب‌نامه^۱ از شیخ حاجی محمد بن مولانا شیخ علی، پسر تاج‌محمد معروف به پیغمبر به شماره‌ی ۱۴۰ supplement نگهداری می‌شود که در سال ۹۴۵ ق کتابت شده و ۳۵۴ برگ دارد. ترجمه‌ی این روایت به دست صالح بن جلال انجام پذیرفته است. از همین مترجم در کتابخانه‌ی ملی پاریس، نسخه‌ی ترکی دیگری با عنوان داستان کتاب داراب فیروزشاه^۲ به شماره‌ی (A. F. 103) مشاهده می‌شود که ۲۳۴ برگ دارد و عنوان روایت در برگ [۱۲۱ ب] ثبت شده است. تاریخ تحریر این نسخه پس از کتابت نخستین آن و در سال ۱۰۸۱ ق انجام شده است. در کتابخانه‌ی مکه‌ی مکرمه ترجمه‌ای ترکی با عنوان حکایت فیروزشاه به شماره‌ی (۳۸۱) وجود دارد که تاریخ کتابت آن متاخر است و به بعد از سده‌ی یازدهم و دوازدهم بازمی‌گردد (دانش‌پژوه و افسار، ۱۳۴۶: ۵/۵۵۳). نسخه با این بیت آغاز شده است:

به نام او سخن را کردم آغاز به توفیق توروشن کردم این راز

نسخه‌ی خطی بدون تاریخی از ترجمه‌ی ترکی قصه‌ی فیروزشاه^۳ در یک جلد به شماره‌ی (LI. 5. 23) در مجموعه‌ی دست‌نوشته‌های محمدان کتابخانه‌ی دانشگاه کمبریج نگهداری می‌شود. ابعاد این نسخه ۱۰۸ برگی (۱۴,۷ × ۲۰,۸ سم) است و به خط نسخ ترکی خوشی کتابت شده؛ ولی براون اشاره‌ای به مشخصات و جزئیات دیگر این ترجمه نکرده است.

1. *Traduction turque du roman person des avantures de Darab* (Blochet, 1932: 1/232).

2. *Roman de Darab* (Blochet, 1932: 1/42).

3. *Story of Firuz shah* (Browne, 1900: 152).

در جلد چهارم از فهرست دست‌نوشت‌های ترکی کتابخانه‌ی غازی خسروبیگ سارایوو، مشخصات نسخه‌ای با عنوان مناقب فیروزشاه^۱ به شماره‌ی (۲۵۷۶) در ابعاد (۲۰,۷×۱۴ سم) ثبت شده؛ ولی به طور قطع نمی‌توان یقین کرد که این نسخه، ترجمان ترکی روایت فیروزشاهنامه باشد. این روایت، بخش دوم از مجموعه‌ای یک جلدی در ۴۰۹ برگ است که بخش اول آن [۱-۳۵۰ ب]، با عنوان «شرح دیوان حافظ» معرفی شده است. نسخه‌ی مذکور به خط نستعلیق و در ۵۹ برگ نوزده سطری کتابت شده است و با این عبارت آغاز می‌شود: «عژدولت کیستی فروزشاه شجاع‌شاه شجاع‌ک جهان بورلندیریجی دولتك قوتی حقیچون که با کسم نبود».

در همان مجلد از فهرست دست‌نوشت‌های ترکی کتابخانه‌ی غازی خسروبیگ سارایوو، نشانی نسخه‌ای با عنوان بهمن‌نامه^۲ به شماره‌ی (۲۳۵۰) در ابعاد (۱۵×۲۰,۵ سم) آمده است. این نسخه به خط نستعلیق و در ۱۵۹ برگ نوزده سطری کتابت شده است. فهرست‌نویس اذعان دارد که این نسخه ادامه‌ی مجلد مناقب فیروزشاه است که پیش از این شرحش رفت. در بالای برگ نخستین این نسخه آمده: «بهمن‌نامه جلد رابع».

آغاز روایت:

داری ایدردکم او لزمان بلا بل زنگی اول ملعون بنکی چون ملک قاص
وزیری شمشارقی او لدردی پیل دهان کبی تخته سوار او لوب تاج ملک
قاص باشنه کیدی ... .

پایان روایت:

خدمت گزاری در کره کی ادا او لنه دیوب سوار او لدی و سپاه زلزاله
ایرشون خبر آلمق قصدنه عزم ایدوب روان او لدی.

1. *Menâkib-i Firuz Šâh* (Nametak, 1998: 4/166).

2. *Behmennâme* (Nametak, 1998: 4/232).